

संस्कारादिकरणम् । मन्त्रोच्चारपूर्वके आगादिषु संस्कार-
भेदे “प्रयाजानुमन्त्रणमिति” कात्या० ३, २, २ ।

अनुमरण न० अनु+मृ-ल्युट् । भर्त्सरि मृते तद्देहाप्राप्तौ
तत्पादुकादिप्रहणेन पृथक्चित्तारोहणेन स्त्रीणां देहत्यागे ।
“भर्त्सानुमरणं काले याः कुर्वन्ति तथाविधाः । कामात्
क्रोधात् भयाद्वापि सर्वाः पूताः भवन्ति ताः” इति सूतिः
अनुपूर्वकमरणस्य मरणसदृशमरणार्थकत्वेन सकर्मकत्वम्
अतएव “भवता नानुमृतापि लभ्यते” इति रघौ कर्मणि
क्तप्रयोगः । अनुमरणं च भर्त्सुः देशान्तरादिमरणे देहाद्य-
लाभे एव “देशान्तरे मृते पत्न्यौ साध्वी तत्पादुकाद्वयम् ।
निधायोरसि संशुद्धा प्रविशेज्जातवेदसमिति” सूतिः । तत्र
क्षत्रियादीनामेवाधिकारो न विप्रायाः, यथोक्तम् । “पृथक्-
चित्तां समाकृष्टं न विप्रा गन्तुमर्हतीति” शु० त० सूतौ ।

अनुमा स्त्री अनु+मा-अङ् । परामर्शज्ञानाधीने (व्याप्तधूमा-
दिलिङ्गविशिष्टज्ञानाधीने) ज्ञानभेदे यथा “पर्वतो वङ्गिमा-
नित्यादि” तथाहि धूमादिहेतौ महानसादौ प्राक् भूयः-
सहचारदर्शनात् धूमत्ववङ्गित्वसामान्यधर्मेण सकलवङ्गि-
धूमादिव्याप्तिनिश्चयः अनन्तरं देशान्तरं गतवतो वङ्गार्थिनः
पर्वतादौ धूमदर्शने सति तत्र वङ्गिव्याप्तिस्तितिर्जायते
एकसम्बन्धिज्ञानस्यापरसम्बन्धिसंस्कारकताया नियमेन, धूम-
दर्शनात् धूमगताया वङ्गव्याप्तेः स्मरणसम्भवात् । तत-
स्तादृशधूमवान् अयं पर्वत इति निश्चयरूपपरामर्शेन तत्र
वङ्गिज्ञानमिति निश्चिनोति सोऽयं निश्चयः अनुमितिरूपः
अनुभवभेद इति । तत्र च धूमादिलिङ्गज्ञानमेव कारणं
नतु ज्ञायमानलिङ्गं कारणमिति नव्यनैयायिकसिद्धान्तः
प्राचीनमते ज्ञायमानलिङ्गमेवेति भेदः “अनुमायां
ज्ञायमानं लिङ्गं तु कारणं न हीति” भाषा० । “सोऽयं
नियन्त्रितार्थत्वात् प्रत्यक्षं न चानुमेति” श० श० प० ।

अनुमाह लि० अनु+मा-हृच् । अनुमानकर्त्तरि “नहि करिणि
दृष्टे चीत्कारेण तमनुमितेऽनुमातार” इति वाचस्पतिः ।

अनुमान न० अनु+मि-मा-वा भावादौ ल्युट् । व्याप्यस्य
ज्ञानेन व्यापकस्य निश्चये, यथा वङ्गधूमस्य व्यापक इति
धूमस्तस्य व्याप्त इत्येवं तयोः भूयः सहचारं पाकस्थानादौ
दृष्ट्वा पश्चात् पर्वतादौ उद्भूयमानशिखस्य धूमस्य दर्शने
तत्र वङ्गिस्तीति निश्चीयते । कारणे ल्युटि । तद्देहभूते
धूमादौ । “तज्ज्ञानुमानं त्विवधिमिति” चिन्तामणिः ।
शुतेरेव स्तः प्रासाख्यं, यत्र शुतिः साक्षात् न श्रूयते
तत्र सूतिवाक्यात् सूतिवाक्यमनुभूयते इति श्रुत्यनुभाषकं

सूतिवाक्यमनुमानपदेनाभिधीयते इति मीमांसकाः ।
“विरोधे त्वनपेक्षमसति ह्यनुमानमिति जै० मू० । इयं
सूतिः वेदमूलिका आप्तवाक्यत्वादित्येवमनुमानाकारः
इति । “दृष्टमनुमानमाप्तवचनञ्च सर्वप्रमाणसिद्धत्वादिति
सा० का० । “अतीन्द्रियस्य सिद्धिरनुमानादिति” सांख्य० सू०
“प्रत्यक्षपरिकल्पितमर्थमनुमानेन बुभुत्सन्ते” इति वाच०
“प्रत्यक्षमनुमानं च शास्त्रञ्च विविधागममिति मनुः ।
“एवमनुमाने निरूपिते तस्मात् पुरुषधौरेयसिद्धिरिति”
चिन्ता० “नानुमानं रसादीनामिति सा० द० “सपरिकर
मनुमानं निरूप्येति” चिन्तामणिदीधितिः ।

अनुमानचिन्तामणि पु० गङ्गेशोपाध्यायकृते न्यायशास्त्र-
स्यानुमानतत्त्वज्ञापके प्रकरणभेदे । तत्र च आदौ अनु-
मितिसंख्यादिनिरूपणं ततस्तत्कारणव्याप्तिज्ञानार्थं व्या-
प्तिनिरूपणम् ततोव्याप्तिप्रहोपायनिरूपणम् ततो व्याप्ति-
य हासुकूलतर्कनिरूपणम्, उक्तासु बह्वीषु व्याप्तिषु कथङ्कारं
तासामनुगमस्तद्विरूपणम्” ततः व्याप्तिज्ञानोपायतया
सामान्यलक्षणानिरूपणम् ततो हेतोः परिशुद्धिज्ञानार्थ-
सुपायनिरूपणम् । ततोऽनुमितिलक्षणानिरूपणम् परा-
र्थानुमानस्य पञ्चावयवव्याप्यताया तद्विरूपणम् । अनु-
मितौ परामर्शस्य (साध्यव्याप्तिसङ्घटविशिष्टज्ञानात्मकस्य)
स्वरूपादिनिरूपणम् ॥ ततो हेतुत्वविध्यस्य (केवलान्वयि
केवलव्यतिरेकान्वयव्यतिरेकित्वरूपस्य) निरूपणम् ततो
वर्जनीयतया हेतोर्दोषाणां (हेत्वाभासानाम्) निरू-
पणम् तत्रादौ सासान्यतोहेत्वाभासलक्षणम् ततः सव्य-
भिचारस्य, साधारणस्य, असाधारणस्य, अनुरूपसंहारिणः,
असिद्धेश्च क्रमशः, ततो बाधस्य निरूपणम् इत्येतत्पर्यन्तं
सपरिकरमनुमानं हेयतया तद्दोषांश्च निरूप्य तादृशानुमानेन
ईश्वरस्य सिद्धिर्दर्शिता तस्याराधनसहकृतेन षोडशपदार्थ
तत्त्वज्ञानेनात्यन्तिकदुःखनिवृत्तिरूपपदार्थसिद्धिरित्येते पदा-
र्थाः तत्रत्या अवधेयाः ।

अनुमानदीधिति स्त्री अनुमानरूपचिन्तामण्येदीधितिरिव ।
रघुनारायणशरोमणिप्रतापानुमानचिन्तामणिव्याख्यायाम् ।
अनुमार्ग अव्य० मार्गे विभक्त्यर्थे याथार्थ्ये, पश्चादर्थे वा अव्ययी० ।
मार्गे इत्यर्थे, मार्गानुरूपे, मार्गस्य पश्चादर्थे च । “अनु-
मार्गागतायाञ्चेति” काद० ।

अनुमाद्य अव्य० मापे विभक्त्यर्थे अव्ययी० । मापे इत्यर्थे ।
परिसुखा० जम् । आनुमाद्यः तद्गतादौ लि० ।
अनुमास अव्य० वीष्णार्थे अव्ययी० । प्रतिमासे, अनुमासे